

Súd: Okresný súd Nové Mesto nad Váhom
Spisová značka: 11C/419/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3512210613
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 08. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Trtalová
ECLI: ECLI:SK:OSNM:2016:3512210613.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Mesto nad Váhom pred samosudkyňou JUDr. Ing. Erikou Trtalovou v právnej veci žalobcu POHOTOVOSTĚ, s.r.o., IČO 35 807 598, so sídlom Bratislava, Pribinova 25, právne zastúpený Fridrich Paľko, s.r.o., IČO 36 864 421, so sídlom Bratislava, Grösslingova 4, proti žalovanému Slovenská republika - Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom Bratislava, Župné námestie 13, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, t a k t o

rozhodol:

- I. Žalobu v celom rozsahu z a m i e t a.
- II. Žalovanému sa náhrada trov konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa podanou žalobou, doručenu tunajšiemu súdu dňa 27.09.2012 domáhal proti žalovanému zaplata náhrady majetkovej škody vo výške 125,- Eur a náhrady nemajetkovej ujmy vo výške 330,- Eur z titulu nesprávneho úradného postupu Okresného súdu Q. J. Q. T.. Uviedol, že súdny exekútor predložil návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul vecne a miestne príslušnému súdu a požiadal ho o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Exekučný súd, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie spísanú súdnym exekútorom, prijal na ďalšie konanie, čím došlo k zákonnému založeniu jeho povinnosť zaoberať sa danou žiadosťou a rozhodnúť o nej v rámci priznanej právomoci a to v zákonom ustanovenej dobe. Súd však v zákonnej procesnej lehote 15 dní /podľa § 44 ods.2 Exekučného poriadku platného v čase podania žiadosti/ od prijatia tejto žiadosti o žiadosti nerozhodol napriek tomu, že vec nevykazovala prvky nadmernej právnej zložitosti a nevyžadovala si rozsiahlejšiu spoluprácu s účastníkmi konania. Exekučný súd rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie až dňa 24.06.2009 a teda až po uplynutí zákonom stanovenej lehoty (omeškanie viac ako 6 mesiacov). Postup exekučného súdu hodnotí ako nesprávny a v rozpore so zákonom, v predmetnom prípade neexistuje okolnosť, ktorá by umožňovala exekučnému súdu postupovať nesústreďene a so zbytočnými priet'ahmi tak, že k vydaniu rozhodnutia o udelení poverenia na vykonanie exekúcie pristúpil až po veľmi dlhej dobe. Nečinnosť okresného súdu nie je ničím ospravedlniteľná, pretože počas špecifikovaného obdobia nevykonával vo veci také úkony, ktoré mali smerovať k odstráneniu právnej neistoty, v ktorej sa žalobca v predmetnej veci počas súdneho konania nachádza. Majetková škoda teda predstavuje náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s činnosťou uskutočňovanou vo veci správy a udržateľnosti pohľadávky v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi dorúčením žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a rozhodnutím o nej. V tomto období na správu pohľadávky prostredníctvom pracovných výkonov zamestnancov pomocou informačného systému vynaložil 70,- Eur, na udržanie a správu informačného systému 40,- Eur, ďalej na administratívne spracovanie textov urgencií súdu, na publikačné výdaje spojené s urgenciami, na poštovné a telekomunikačné výdaje spojené s urgovaním a kontrolou stavu konania vynaložil 15,- Eur. Celkom v období medzi podaním žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a rozhodnutím o

nej vynaložil márne 125,- Eur. Ďalej žalobca vo žalobe uplatnil náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, pretože samotné konštatovanie porušenia práva na rozhodnutie o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v zákonom stanovenej dobe nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Nesprávny úradný postup okresného súdu je takej intenzity, ktorá má za následok zbytočné prieťahy v konaní spojené so zásahom do výkonu majetkových práv žalobcu, pričom nastalo riziko zániku povinného, riziko zmarenia účelu konania pre stratu kontaktu s povinným a riziko insolvenčného povinného. Na podporu nároku na náhradu nemajetkovej ujmy ďalej uviedol dôvody: neexistencia akéhokoľvek účinného vnútroštátneho prostriedku nápravy spôsobilého reštituovať vzniknutú situáciu, vyvolaný zásah do zákonných nárokov a základných práv žalobcu vyvolal u členov riadiacich orgánov spoločnosti žalobcu a majiteľov pocity frustrácie, úzkosti, nespravodlivosti, neistoty a nedôvery v právo a rovnosť v spoločnosti, ďalej bol spôsobený zánik ďalších plánovaných podnikateľských aktivít žalobcu, strata zisku z realizovaného obchodu vyvolala hospodársku stratu, nezákonným zásahom vyvolaná situácia ovplyvnila ďalšie podnikateľské postupy žalobcu a spôsobila neistotu v plánovaní ďalších rozhodnutí, ktoré mohol prijať. Pri určovaní primeranej náhrady nemajetkovej ujmy vychádzal z doktríny prijatej ústavným súdom. Žalobca uskutočnil výpočet alikvótnym pomerom 55,- Eur za každý mesiac omeškania v činnosti exekučného súdu, teda 660,- Eur za rok: 12 mesiacov v roku = 55,- Eur za mesiac. Vo veci bol exekučný súd nečinný viac ako 180 dní. Žalobca postupoval podľa § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. a písomnou žiadosťou požiadal žalovaného o predbežné prerokovanie jeho nároku na náhradu škody. Žalovaný však do podania návrhu na žiadosť pozitívne nereagoval. Žalobca požiadal, že je nutné deklarovať porušenie práva žalobcu na súdnu ochranu, deklarovať porušenie princípov právneho štátu nesprávnym úradným postupom exekučného súdu a nahradiť žalobcovi nemajetkovú ujmu a majetkovú škodu.

2. Žalovaný žalobu žalobcu žiadal zamietnuť a požadoval priznanie náhrady trov konania. K tvrdenému nesprávnemu úradnému postupu poukázal na to, že lehota na poverenie exekútora je výraznou prekážkou toho, aby mohli súdy objektívne posúdiť zákonnosť exekúcie, ak exekučným titulom je notárska zápisnica alebo rozhodcovský rozsudok, najmä v prípadoch existencie dôvodov podľa § 45 ods. 1 písm. c) zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní. V tomto smere je dôležitý rozsudok Súdneho dvora EÚ (Asturcom C-40/08), ktorý nevylučuje posúdenie zmluvnej podmienky aj v exekučnom konaní. Unáhlené konanie zo strany súdov, by mohlo viesť k nedostatočnému a nekvalitnému posúdeniu prípadu, a tým aj otázky, či rozhodcovský rozsudok spĺňa všetky kritéria zákonnosti. Poukázal aj na ustanovenia Exekučného poriadku, keď podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku účinného od 01.06.2011 15-dňová lehota na vydanie poverenia neplatí pri rozhodnutí rozhodcovského súdu ako exekučnom titule. Akýkoľvek nárok žalobcu vychádzajúci z nesprávneho úradného postupu v podobe nerozhodnutia v 15-dňovej lehote v namietaných exekučných konaniach začatých po 01.06.2011 nemá žiadnu oporu v zákone. Podľa žalovaného v zmysle ustanovenia § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. súd konajúci o náhrade škody môže pri posudzovaní nároku na náhradu škody vychádzať z existencie prieťahov v súdnom konaní len v prípade, ak by tieto boli konštatované vo výsledkoch vybavenia sťažnosti na prieťahy, žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti na prieťahy, v právoplatnom rozhodnutí vydanom v disciplinárnom konaní, ktorým sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil disciplinárneho previnenia, ktoré má za následok prieťahy v súdnom konaní, právoplatnom rozhodnutí Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorým sa rozhodlo, že bolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov alebo v právoplatnom rozhodnutí Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, ktorým Ústavný súd Slovenskej republiky konštatoval, že sa porušilo právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov. Žalobca si vo vzťahu k uvedenému ani povinnosť tvrdenia ani povinnosť ich preukázania nespĺnil a teda žalovaný nepovažuje existenciu prieťahov v konaní za preukázanú. Ďalej žalovaný uviedol, že žalobca nepreukázal existenciu škody a nároky, ktoré si uplatňuje, je možné považovať za hypotetické. Na základe všetkých uvedených skutočností je žalovaný názoru, že žalobca nepreukázal ani vznik a ani výšku škody. Čo sa týka nemajetkovej ujmy, pocity členov riadiacich orgánov spoločnosti v podobe "frustrácie, úzkosti, neistoty a nedôvery" sú irelevantné v predmetnom konaní, keďže si náhradu škody a nemajetkovej ujmy uplatňuje spoločnosť ako právnická osoba. Žalovaný ďalej uviedol, že žalobca zároveň zjavne opomína, že pri uplatňovaní nároku na náhradu nemajetkovej ujmy je potrebné preukázať, že konštatovanie porušenia práva nie je dostačujúcim zadosťučinením. Žalovaný nakoniec vzniesol námietku premlčania pri každom uplatnenom nároku, pri ktorom došlo k uplynutiu 15-dňovej lehote od doručenia žiadosti o udelenie poverenia pred dňom 23.04.2009 (t. j. tri roky pred dňom, kedy boli žalovanému doručené prvé žiadosti o predbežné prerokovanie nároku).

3. Žalobca súčasne vzniesol námietku zaujatosti a žiadal, aby nadriadený súd rozhodol o prikázaní veci inému súdu, pretože sudcovia miestne a vecne príslušného Okresného súdu Q. J. Q. T. sú vylúčení z prejednávania a rozhodovania veci.

4. Uznesením Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 19.10.2012, č. k. 4NcC/319/2012-11 súd rozhodol, že sudca Okresného súdu Q. J. Q. T. J. Z. X. nie je vylúčený z prejednávania a rozhodovania veci vedenej na tomto súde pod sp. zn. 11C/419/2012. Rozhodnutie odôvodnil tým, že v posudzovanej veci neboli zistené žiadne okolnosti, z ktorých by bolo možné vyvodiť, že je tu dôvod pochybovať o nezaujatosti namietaného sudcu okresného súdu. Namietaný sudca nemá k veci, k účastníkom ani k ich právnym zástupcom žiadny významný vzťah z hľadiska ustanovenia § 14 ods. 1 O.s.p., ktorý by mohol predstavovať dôvod na jeho vylúčenie z prejednávania danej veci a takýto vzťah nie je možné odvodiť ani z údajov žalobcu.

5. Podaním zo dňa 18.11.2013 žiadal právny zástupca žalobcu prerušiť konania, a to do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti.

6. Uznesením Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č. k. 11C/419/2012-53 zo dňa 18.11.2013 súd rozhodol, že návrh žalobcu na prerušenie konania zamietol. Rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobca neuviedol žiadne konkrétne skutočnosti, ktoré by spochybnili správnosť postupu súdu konať nestranne a bez prietahov. Krajský súd v Trenčíne uznesením č. k. 17Co/731/2014-91 zo dňa 10.12.2014 toto uznesenie potvrdil.

7. Uznesením Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č. k. 11C/419/2012-145 zo dňa 18.06.2015 súd rozhodol tak, že konanie prerušil do právoplatného rozhodnutia o prejudiciálnych otázkach, ktoré navrhla predložiť Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti SR Súdnemu dvoru Európskej únie v konaní vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 7C/6/2010. Krajský súd v Trenčíne uznesením č. k. 6Co/296/2016-155 zo dňa 31.05.2016 toto uznesenie zmenil a návrh na prerušenie konania zamietol.

8. Právny zástupca žalobcu v písomne podanom vyjadrení zo dňa 13.06.2014 založené v Spr XXX/XX uviedol, že predložil znalecký posudok s tým, že doložiť originál znaleckého posudku do každého konania by bolo mimoriadne finančne náročné a personálne zaťažujúce. Súčasne uviedol spisovú značku, pod ktorou je znalecký posudok založený. Takéto podanie urobil všeobecne i do oddelenia 12C s uvedením, že originál znaleckého posudku je založený v spise sp.zn. 11C/416/2012. Tento dôkaz preukazuje minimálnu výšku spôsobenej škody. Žalobca odkazuje na originál znaleckého posudku ako na skutočnosť známu súdu z jeho činnosti.

9. Súd zamietol návrh na vykonanie dôkazu listinným dôkazom znaleckým posudkom na preukázanie výšky škody, ktorý zadal žalobca znaleckému ústavu Ekonomickej univerzite v U.. Žalobca žiadal, aby súd tento dôkaz vykonal, pretože ho považuje za dôkaz zásadného významu. Podľa § 185 ods. 1 C.s.p. len súd rozhodne, ktoré z navrhnutých dôkazov vykoná. Toto právo nepatrí účastníkovi konania ani právnenému zástupcovi. Navrhovaný dôkaz súd nevykoná, pretože znalecký posudok ako navrhnutý dôkaz je pre rozhodnutie súdu za zisteného skutkového a právneho stavu právne irelevantný. Znalecký posudok by mal preukázať správnosť skutkových tvrdení žalobcu, nemôže nahrádzať skutkové tvrdenia. Tvrdenia žalobcu o škode sú všeobecné po skutkovej stránke, sú vyjadrené len výslednou sumou, bez skutkovej a matematickej špecifikácie. Neexistujúce, všeobecné tvrdenia preto nemožno znalecky ani inak preskúmať. Sú nepreskúmateľné. Bolo povinnosťou žalobcu už v čase podania návrhu produkovať všetky tvrdenia a dôkazy (§ 132 ods. 1, 2, 3 C.s.p.). Žalobca tak neurobil ani na základe dodatočnej výzvy súdu.

10. Súd po oboznámení sa s obsahom spisu tunajšieho súdu sp. zn. 11C/419/2012 v spojení s obsahom spisu sp. zn. 2Er/. zistil tento skutkový stav veci:

11. Z pripojeného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 2Er/XXX/XXXX bolo zistené, že súdny exekútor H.. N. X. so sídlom v U. doručil dňa 22.05.2009 na Okresný súd Nové Mesto nad Váhom žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie vo veci oprávneného POHOTOVOSTĚ, s.r.o. Bratislava (v tomto konaní žalobca) proti povinnému: R. A., pre vymoženie sumy vo výške 217,09 Eur s príslušenstvom, a to na základe exekučného titulu - Rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného zriaďovateľom

Slovenská rozhodcovská, a. s., sp. zn. SR XXXXX/XX zo dňa 25.11.2008. Spisová značka súdneho exekútora bola EX XXXX/XX.

12.Okresný súd Nové Mesto nad Váhom dňa 24.06.2009 vo veci vydal poverenie na vykonanie exekúcie. Dňa 23.08.2011 súdny exekútor vrátil súdu poverenie na vykonanie exekúcie podľa § 60 Exekučného poriadku, nakoľko exekučné konania skončilo vymožením pohľadávky oprávneného, príslušenstva ako aj trov exekúcie.

14.Podľa § 44 ods. 2, 3 Exekučného poriadku platného v čase podania predmetnej žiadosti súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu, táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d). Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie. Ak je uznesenie, ktorým sa žiadosť zamietla, právoplatné, súd exekučné konanie aj bez návrhu zastaví. Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustné odvolanie.

15.Podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d) Exekučného poriadku platného v čase podania predmetnej žiadosti, exekučným titulom sú notárske zápisnice, ktoré obsahujú právny záväzok a v ktorých je vyznačená oprávnená osoba a povinná osoba, právny dôvod, predmet a čas plnenia, ak povinná osoba v notárskej zápisnici s vykonateľnosťou súhlasila, vykonateľné rozhodnutia rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených.

16.Podľa § 3 ods.1 písm. d) zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci pri výkone verejnej moci nesprávnym úradným postupom.

17.Podľa § 6 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu.

18.Podľa § 9 ods. 1, veta druhá zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné priesťahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv.

19.Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu súdu spočívajúceho v porušení povinnosti urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, v nečinnosti pri výkone verejnej moci alebo v zbytočných priesťahoch v konaní možno vychádzať len z výsledkov vybavenia sťažnosti na priesťahy, žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti na priesťahy, z právoplatného rozhodnutia vydaného v disciplinárnom konaní, ktorým sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil disciplinárneho previnenia, ktoré má za následok priesťahy v súdnom konaní, právoplatného rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorým sa rozhodlo, že bolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných priesťahov alebo z právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, ktorým Ústavný súd Slovenskej republiky konštatoval, že sa porušilo právo na prerokovanie veci bez zbytočných priesťahov.

20.Podľa § 17 ods. 1, 2, 3 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak. V prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadostučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak. Výška

nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na: a) osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje, b) závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo, c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote a d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.

21. Posúdením zisteného skutkového stavu podľa citovaných ustanovení právnych predpisov dospel súd k záveru, že žaloba žalobcu nie je dôvodná.

22. Žalobca sa v konaní domáha náhrady škody a nemajetkovej ujmy z titulu nesprávneho úradného postupu, spočívajúceho v nevydaní poverenia resp. rozhodnutia exekučného súdu o žiadosti súdneho exekútora o vydanie poverenia v 15 dňovej zákonnej lehote od podania žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie.

23. V zmysle § 9 ods. 1 veta druhá zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci sa za nesprávny úradný postup považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote, pričom podľa citovaných ustanovení § 44 Exekučného poriadku, ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu. V tomto zmysle by sa teda konanie exekučného súdu, ktorý nevydal súdnemu exekútorovi do 15 dní od doručenia jeho žiadosti poverenie na vykonanie exekúcie mohlo posúdiť ako nesprávny úradný postup, ktorý zakladá zodpovednosť štátu za škodu, ktoré dôsledkom toho vznikla. V danej veci však o takýto prípad nejde, pretože z obsahu exekučného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 2Er/XXX/XXXX vyplynulo, že v uvedenom exekučnom konaní súd na základe žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia doručenej tunajšiemu súdu dňa 22.05.2009 vydal vo veci poverenie na vykonanie exekúcie dňa 24.06.2009. Dňa 23.08.2011 súdny exekútor vrátil súdu poverenie na vykonanie exekúcie podľa § 60 Exekučného poriadku, nakoľko exekučné konania skončilo vymožením pohľadávky oprávneného, príslušenstva ako aj trov exekúcie. Samotný záver o tom, že konanie bolo postihnuté zbytočnými prietahmi, prípadne že vec nebola prejednaná v primeranej lehote je treba odmietnuť ako nesprávny a nedôvodný. Žalobcovi nič nebránilo využiť účinný prostriedok nápravy, a to podať urgenciu do spisu alebo sťažnosť predsedovi súdu proti porušovaniu jeho práv v exekučnom konaní v zmysle § 3 ods. 7 v spojitosti s § 62 a nasl. zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch, alebo sa obrátiť na ÚS SR s požiadavkou o posúdenie, či došlo alebo nedošlo k porušeniu práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov, pričom žalobca ani jednu z možností. Z exekučného spisu súd zároveň nemal preukázané, že podával urgencie, resp. sťažnosti na prietahy v konaní. Keďže žalobca nepreukázal splnenie prvého predpokladu zodpovedného právneho vzťahu, a to existenciu nesprávneho úradného postupu Okresného súdu Q. J. Q. T. vo veci vedenej pod sp. zn. 2Er/XXX/XXXX, súd sa otázkou uplatnenej škody nezaoberal. Nesprávny úradný postup by musel byť takou podstatnou príčinou, ktorá by spôsobila škodu, čo v danom prípade nie je možné konštatovať.

24. Pre prípad, že exekučný súd zistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, a teda poverenie nevydá, ale žiadosť súdneho exekútora zamietne, Exekučný poriadok lehotu na vydanie rozhodnutia nestanovuje. Je samozrejmé, že aj k vydaniu rozhodnutia o zamietnutí žiadosti súdneho exekútora o vydanie poverenia by malo zo strany súdu prísť v primeranej lehote a bez zbytočných prietahov. Opačný postup súdu možno opäť podľa § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci hodnotiť ako nesprávny úradný postup, ktorý zakladá právo na náhradu škody. V každom prípade však záver o tom, že konanie bolo postihnuté zbytočnými prietahmi, prípadne že vec nebola prejednaná v primeranej lehote môže súd v zmysle § 9 ods. 2 uvedeného zákona prijať len na základe výsledkov vybavenia sťažnosti na prietahy, žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti na prietahy, z právoplatného rozhodnutia vydaného v disciplinárnom konaní, ktorým sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil disciplinárneho previnenia, ktoré má za následok prietahy v súdnom konaní, právoplatného rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorým sa rozhodlo, že bolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov alebo z právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, ktorým Ústavný súd Slovenskej republiky konštatoval, že sa porušilo právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov. To znamená, že otázku zbytočných prietahov v konaní, resp. neprejednaní veci v primeranej lehote nemôže súd posudzovať v konaní o náhrade škody podľa zákona č. 514/2003 Z.z. ako otázku predbežnú a osoba požadujúca

náhradu škody z nesprávneho úradného postupu musí súdu nesprávny úradný postup preukázať výsledkom vybavenia sťažnosti na prietahy, či žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti na prietahy, právoplatným rozhodnutím disciplinárneho súdu, právoplatným rozhodnutím Európskeho súdu pre ľudské práva alebo právoplatným rozhodnutím Ústavného súdu Slovenskej republiky. V danej veci táto podmienka nebola splnená, keď žalobca takúto listinu súdu nepredložil ani neoznačil. Nesprávny úradný postup predstavuje porušenie pravidiel predpísaných právnymi normami pre konanie štátneho orgánu pri výkone jeho právomoci. Spravidla ide o postup, ktorý s rozhodovacou činnosťou nesúvisí. Aj keď nie je vylúčené, že k nesprávne úradnému postupu dôjde aj v rámci rozhodovacej činnosti, vtedy však úkony úradného postupu same osebe k vydaniu rozhodnutia nevedú a ak je aj rozhodnutie vydané, bezprostredne sa v jeho obsahu neodrazia. Zo skutočností preukázaných z obsahu exekučného spisu vyplýva, že žalobcom tvrdený nesprávny úradný postup /preskúmanie exekučného titulu mimo zákonného rámca/ sa bezprostredne prejavil v rozhodnutí exekučného súdu o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Za tejto situácie sa potom nemôže jednať o zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom, ale len o zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím. Predpokladom zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím je v zmysle § 6 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. skutočnosť, že právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Splnenie tejto podmienky žalobca v konaní netvrdil a ani nepreukázal. Napokon súd dodáva, že skúmanie formálnej a materiálnej vykonateľnosti exekučného titulu /a teda aj skúmanie existencie platnej rozhodcovskej zmluvy, ktorá je základom právomoci rozhodcovského súdu konať a predpokladom vydania rozhodcovského rozsudku/ patrí podľa ustálenej judikatúry do právomoci exekučného súdu pri rozhodovaní o žiadosti súdneho exekútora na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie.

25. Na základe uvedených záverov, keď žalobca v konaní nepreukázal nesprávny úradný postup exekučného súdu alebo jeho nezákonné rozhodnutie, súd žalobu žalobcu bez ďalšieho v celom rozsahu zamietol.

26. Podľa § 255 C.s.p., súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

27. Na základe vyššie uvedeného by patrila náhrada trov prvostupňového konania úspešnému žalovanému vo výške, ktorú v konaní účelne vynaložil na uplatňovanie alebo bránenie svojho práva, avšak nakoľko žalovanému žiadne trovy prvostupňového konania nevznikli, súd žalovanému náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné. V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.